

[Kim Behnke]

nansudvalg hver onsdag kl. 13 fornøjelsen af at tage stilling til alle de mange ændringer, som de respektive ministre mener at have brug for i løbet af finansåret. Det er som oftest ændringer i retning af, at man ønsker at bruge flere penge, end der egentlig var afsat på finansloven, ud over den absolut allerstørste post, nemlig udmøntningen af de meget store ulandsbevillinger, som Danmark yder.

Når vi sammenligner den finanslov, der blev vedtaget for 1992, og det foreløbige regnskab, vi nu har i form af tillægsbevillingsloven, kan vi konstatere, at heller ikke for 1992 gik det, som Folketingets partier havde forventet. Man havde, da finansloven for 1992 blev vedtaget i december 1991, regnet med, at 1992 skulle give et underskud på 28,5 mia. kr. på driftsbudgettet; vi ved nu, at underskuddet ikke blev på 28 mia. kr., men derimod på 36 mia. kr.

Finansministeren har i sin fremsættelsestale gjort lidt ud af at påpege, at i forhold til budgetoversigten fra december måned er det ikke 37,9 mia. kr., men som nævnt 36,2 mia. kr., der bliver resultatet for 1992.

Den lille mia. kr. mener jeg ikke at finansministeren skal hænge alt for mange hatte på; det kan den simpelt hen ikke bære, for der er mere tale om statistiske tilfældigheder end om realiteter. Det, vi kan konstatere for 1992, er, at det også blev et år med et tocifret – næsten 40 mia. kr. – underskud på statens budgetter.

Hvorfor blev underskuddet så stort? I stedet for at se på afvigelsen fra de 28 mia. kr. til de 36 mia. kr. bør man se på, hvorfor et underskud på 36 mia. kr. er nødvendigt.

En af de ting, som man i den forbindelse kan konstatere, er, at det går elendigt i det lille kongerige Danmark. De mange arbejdsløse koster ekstra milliardbevillinger til arbejdsløshedsunderstøttelse, og – hvad der er lige så vigtigt at huske – alle disse mange tomme vandpyt-projekter og de offentligt ansatte, der skal gå og holde de arbejdsløse i hånden, koster jo også penge. Efterhånden er vi ved at være nået dertil, hvor hver eneste, der er arbejdsløs, koster skatteyderne en lille kvart million kroner og ikke kun det beløb, der bliver udbetalt i dagpenge, så i et tillægsbevillingslovsforslag som det, vi har til behandling her, kan vi altså ud over selve dagpengeudgiften også aflæse, at i Arbejdsministeriet, Undervisningsministeriet osv. må man afsætte ekstra

ressourcer, fordi man har skullet holde de ledige beskæftiget på forskellig vis.

Ellers er afvigelserne jo typisk danske. Noget af det, der har givet ekstra stort overskud, er lotterispillet. Det har givet langt flere millioner, end man havde regnet med. Det er også typisk dansk, at Direktoratet for Udlændinge har brugt ekstra mange penge, og det er typisk dansk, at man havde regnet med, at folk havde købt endnu flere biler, end tilfældet blev. 1,2 mia. kr. regnede man forkert denne gang; det er ikke første gang, det har nærmest været konstant siden 1986.

En af de ting, som jeg synes er værd at fremhæve i denne behandling, er den disposition, der fandt sted, da man i Boligministeriet besluttede sig til at købe Hafnia-bygningen lige heroverfor. Her har vi foreløbig 137 mio. kr. i afvigelse for Boligministeriet, hvoraf de 122 mio. kr. vedrører denne disposition fra Slots- og Ejendomsstyrelsen. Oven i det kommer så – hvad vi ikke kan læse af tillægsbevillingsloven for 1992, men sikkert af tillægsbevillingsloven for 1993 – at der skal en meget betragtelig istandsættelse til.

En anden lektie, vi kan lære, er, at det dér med at indbudgettere engangsindtægter i driftsbudgettet nu definitivt må være slut. Der er ikke indhøstet en eneste krone af de engangsindtægter, man havde forventet; hele 3 mia. kr. har man opgjort at man ikke har været i stand til at hjemhente.

Derfor håber vi, at det råd, Fremskridtspartiet har givet samtlige finansministre, der har siddet siden 1987, nemlig at man lader være med at indbudgettere engangsindtægter i driftsbudgettet, bliver fulgt af den nye finansminister – som også har kritiseret det i sit tidligere virke som finansordfører – når den nye finansminister skal lave de kommende budgetter.

Fremskridtspartiet skal på den baggrund indstille tillægsbevillingslovsforslaget for 1992 til forkastelse.

Finansministeren (Lykketoft):

Det lader til, at debatten om tillægsbevillingslovsforslaget kan blive så kort, som den plejer at være. Hr. Kim Behnke holdt en tale, som kunne have været holdt ved så mange lejligheder. Jeg har egentlig ikke anledning til at opholde mig så meget ved tillægsbevillingslov-